रुदता कुत एव सा पुनर्भवता नानुमृतापि सर्गः ८
लभ्यते। परलोकजुषां स्वकर्म्मभिर्गतयोभिन्नपथाः
शरीरिणां ॥ ८७ ॥ अपशोकमनाः कुटुम्बिनी
मनुगृह्णीष्व निवापदत्तिभिः। स्वजनाश्रुकिलातिं
सन्ततं दहति प्रेतमिति प्रचक्षते॥८८॥ अवगच्छति
मूढचेतनः प्रियनाशं हृदि शल्यमर्पितं। इतरस्तु
तदेव मन्यते कुशलद्वारतया समुद्धृतं॥ ८९ ॥

रुदतेति। रुदताभवता सा इन्दुमती पुनः कुतएव लभ्यतेन
कुतोपि यतोनु पश्चान्मृताम्मृतेनापि न लभ्यते यतः परलोकं
लोकान्तरं जुषन्ते सेवन्ते तेषां शरीरिणां गम्यन्तइतिगतयः
स्थानानि स्वीयैः कर्म्मभिः पुण्यपापैर्भिन्नः पन्थामार्गो यासांताभ
वन्ति॥८७॥ अपेति। अपगतः शोकोयस्मात्तादृशं मनो यस्य सत्वं
कुटुम्बिनीं स्त्रियमिन्दुमतीं निवापस्य पिण्डोदकस्यदत्तिभिर्दा
नैरनुगृह्णीष्वअनुग्रहं कुरु किल निश्चये अतिअत्यन्तं संततं
निरन्तरंस्वजनस्याश्रु प्रेतं मृतं दहतीतिप्रचक्षते वदन्तिमुनयः
॥ ८८ ॥ अवेति। मूढा मोहयुक्ता चेतनाबुद्धिर्यस्य स प्रियस्य
नाशं हृदिहृदये अर्पितं स्थापितं शल्यं शङ्कुमवगच्छति
जानाति इतरो विवेकी तु प्रियनाशंकुशलस्य मोक्षस्य द्वार
तयोपायतया तदेवशल्यमेव सम्यक् उद्धृतं मन्यते॥ ८९ ॥